

Dögöljön meg őrnagy úr!...

avagy a HM várólista
és a magyar egészségügy

– Gondolatok - Hende Csabának –

Nem kell ahhoz bíróság, hogy egy magyar állampolgárt a magyar törvények megsemmisítsenek. Magyarország bizonyos szempontokat tekintve olyanná lett a mindenkori kormányok és parlament miatt, mint egy koncentrációs tábor. Vannak tábori csendőrök, táborparancsnokok, kápók, uszorások, akik utolsó értékeiket is elviszik, és vannak az ártatlanul szenvedők, akik belekerültek születésükkel fogva egy olyan világba, amelyben minden megtörténhet... egy lágerben. Könyveket lehetne írni arról, hogy az élet melyik területén miként alázzák porig, majd ölik meg az emberi méltóságot, s olykor vele együtt az embert is. És most nem az elérhetetlen, de teljhatalmú, csaló energiaszolgáltatókról, nem a cigány uszorást megszegyénítő bűnöző bankokról, nem az egyszerűségeit forgalmazó multiról, a munkásokat a végletekig kihasználó úgazdag, adócsaló munkaadókról beszélek, de még csak nem is az ártatlan embereket törvényesen tönkretévő bíróságokról. Csupán az egészségügyről. Arról az embertelen törvénykezésről, amely nem a gyógyítást helyezi előtérbe, hanem egyfajta genocídiumot szolgál. Pusztít, és nem a hippokratészi esküt, hanem valami egészen mást tart magára nézve kötelezőnek. Arról az egészségügyről beszélek, amelynek a dolgozó elmenekülnek Magyarországról, mert negyed annyi a keresetük, mint egy londoni ládagyárból elbocsátott munkanélküli segédmunkás állami támogatásának. Arról, amelynek nem célja, hogy gyógyítson, hanem az, hogy a legbetegbebbeket hivatalos eljárásban megölje, amely egészségügy bénákat és mozgásképtelenekeket, rákosokat, csonkoltakat helyez vissza az ellátás helyett a „munka(nélküliség)” világába, néhány jól megfizetett, bizottságokba verődött egészségügyi hóhér segítségével. Arról az egészségügyről, amely a gyermekeket fenyegeti azzal, hogy nem kapnak korszerű inzulin, ha magasabb a koleszterinszintjük, íróasztalnál, az akár gyilkosnak is nevezhető törvényalkotó által megengedettnek előírt szintnél. És arról az egészségügyről, amely hagyja, hogy a haza szolgálatában elkopott idős, de egyébként teljesen egészséges és munkabíró katonatiszt az országos várólista miatt a szenvedések szenvedését állja ki, mert a harminc éves szolgálat miatt kikopott a forgója, már-már sem menni, sem állni, sem feküdni nem tud a rettenetes, gyöttrő fájdalomtól... Mert a várólista szent. A beteg pedig dögöljön bele a bajába, akár a haza érdekében, akár másképpen szedte azt össze. Igen genocídium ez, nem egészségügy. A társadalom beteg, vérszesen romló állapotú, öngyilkosságban az első a nemzetközi statisztika szerint. Erről pedig, a mindenkori, de legfőbbképpen a Medgyessy-, a Gyurcsány- és a Bajnai-kormányok tehetnek.

Lássuk azt a két tragédiát, amely miatt most lelkem mélyének bugyiraiból feltört a fájdalom, a felismerése annak, hogy itt hogy itt csak egészségbiztosítási adó létezik, de megfelelő egészségügy, egészségügyi ellátás ritkán. Tavaly végig kellett nézmem egy nagyon kedves barátom halálát, és egy másik barátom máig tartó rettenetes szenvedéseit, s paralel két hasonló betegségből való gyógyulást – németországi és svájci ismerőseim eseteit. A Sors óhatatlanul összehasonlításra kényszerít, hiszen a szemem előtt zajlottak, zajlanak az események.

1. – Dögöljön meg őrnagy úr! - körülbelül ennyit jelent az, ha valaki 74 évesen, makkegészségesen már menni sem tud, mert a harminc éves aktív és munkával töltött katonai szolgálat alatt - amelynek során fiatalok ezreit nevelte emberré, s tanította meg Erzsibent a hidépítés és az autószerelés művészetére az első lépcsős alakultnál -, kikopott a forgója. A nyugdíjas őrnagy, a remek halász, és kiváló kertész, a mindig segítőkész ember, ma ágyhoz kötve éli nyomorúságos életét, mert a HM semmibe veszi egy élet munkáját, a negyven év szolgálatot, a tiszt, mivel totót, és a Honvédkórház alapelvé, miszerint egy tisztnek JÁRI!!! a gyógyítás, a gyógyulás!!!!

Hende Csaba honvédségénél úgy tűnik más a módi. Csak azoknak jár a gyógyítás, akik tábornoki rangban, egész életükben, íróasztal mellől, „szerelmesen” vigyorgtak Moszkvára... Aki valóban tett valamit, annak irány a „díszdoboz”! Kit érdekel egy vén obsitos nyomorúsága, fájdalma, s az, hogy egy életet keresztül fizette a társadalombiztosítást, embereket nevelt kultúremberré, és

ha kellett volna utolsó csepp véreig védte volna a hazáját. A kiváló néhai szobrász fia, a ma már nyugdíjas őrnagy magára hagyottan, tehetetlenül szenved... mert hiába kértem én magam a HM Kórházának vezetését, hiába mondtam el, hogy ennek az embernek, mint a hazát szolgált katonatisztnek (is) jár a gyógyulás, a műtét időpont ennek ellenére 2014 áprilisa. Ez pedig nem más, mint aljasság! Embertelenség! Kivégzés! Halálos ítélet! Gyilkosság!

S ha egy országot csupán az jellemez, hogy akinek van pénze magánorvosra és magánkórházra, az meggyógyul, akinek nincs, az beledöglik a betegségébe, akinek van, annak van igazságszolgáltatás, akinek nincs, az nem tud még fellebbezni sem... az az ország nem haza, nem otthon, mert nem biztonságos és nem jogállam... az az ország egy uniós koncentrációs tábor, siralomház. Ezé vált – a minden ennek gátat vetni akaró igyekezet ellenére – Magyarország is. Mert Medgyessy, Gyurcsány és Bajnai olyan helyzetet teremtettek, amelynek ez a következménye. Korruptió, uram-bátyám, húsofazék... mert feltételezésem szerint, ha a vidéken élő nyugalmazott őrnagy valamelyik fejeş haverja volna, már régen nem volna várólistás... De az őrnagy Ur nem haver... soha nem is volt. Mert ő katona volt régen is és az ma is. Ezért maradt „csak” őrnagy. Am, féltő, hogy 2014-ig tragédia lesz ebből a várólistás aljasságból. Ennyit számít ma egy ember élete, sorsa Magyarországon, és az Európai Unióban! Es hadd mondjam ki: a Demszky-féle maffiózók által lobbizott négyes metrő árából hány ember szenvedése volna megváltható?...

Ellenpélda:

Svájci barátom még tudott menni, de elpanaszolta az orvosának, hogy a bal csípője egyre jobban fáj. A doki annak rendje és módja szerint kórházba küldte, ott elvégezték a vizsgálatokat, és három nap leforgása alatt megvolt a cementezés... ugyanis 70 év fölött inkább felépítik az elkopott csontot. Nem olyan drága és nem is számít nagy beavatkozásnak. Azóta vén barátom újra vezet, és jön – megy a világban. Fájdalom és elkeseredettség nélkül. Pedig ő csak egy magyar disszidens... és nem a svájci haderő tisztje...

2. – Fiam keresztapja, aki legjobb barátaim egyike volt (ha nem a legjobb barát), hatvanadik születésnapja előtt egy-két hónappal beteg lett. Fázott, magas lett a cukra, a vérnyomása, a láza, és majd szétrobbant a feje... Kórházba került. Ott napokig azt mondták neki, hogy mindezt az időjárási frontok okozzák... de majd elmúlik. Amikor a hatalmas, bivajeros ember már a telefonban sírt a fejfájástól, és ennek ellenére egy Algopyrint kapott... e-mailben kértem a kórház igazgatóját a nagyobb odafigyelésre. Ő, az orvosi titoktartás mögé bújva válaszolt, hiszen nem tehettem meg, ha csak a család nem kéri, hogy egy újságíró érdeklődésére nem ad részleges felvilágosítást... Egyszer csak beindult a gépezet. Labor, CT, ... és itt megállt parancsolt a diagnózis. Daganat a fejben, daganat mindenütt... A dolog azért rettentő példa, mert előtte két évig járt kórházba azzal, hogy zsiabod a kézfeje. Am akkor csak a szokásos, semmit nem érő fizioterápiás kezeléseket kapta. Élete a kétéves, szinte folyamatos kórházi ellátás ellenére négy hónap alatt véget ért. Senki nem röntgenezte meg a fejét, mitől is zsiabod a kézfeje, pedig két esztendő volt rá...

Az ellenpélda:

Barátom a hazai államilag engedélyezett banki csalássorozat okán, elvesztette Kiszpesten a lakását... Szerencse - a szerencsétlenségben -, hogy felesége német, ugyanis fiatalon az NDK-ban dolgozott... s most visszaköltöztek családosult Németországba. 2013. január 1-jén, minden előjel elsibbadt a keze. Másodikán lánya bevitte a kórházba... az agyműtétet sikeresen végrehajtották, s ma már barátommal a kórházból ugyan, de interneten beszélgetünk hogylétéről. A Magyarországi stressz, a kifosztottság, és majd hatvan évesen egy új élet kezdése nem kis erőfeszítés és pszichikailag olyan nyomást eredményezett, amely agydaganathoz vezetett. A német egészségügy azonban emberközpontú, megszervezett és precíz. Barátom tehát a magyar törvények, a magyarországi rabló bankok és a magyar valóság okán szerzett betegségéből reményeim és leveleinek tartalma szerint Németországban meggyógyult...

Mit lehet ehhez hozzátenni? Aki nem tartozik azok közé, akik öllenszókat magukat a rendszerváltás óta (úgazdagok), az csak reménykedjen, hogy nem lesz beteg. Mert ha igen, az ma Magyarországon halálra van ítéelve. Évek, évtizedek kellene ahhoz, hogy amit a kommunista-liberális diktatúrák 1990 óta szétverték, azt új-já lehessen építeni... Akik romboltak, ma is gátolják a rendbetételt, így sok halottja és szenvedő áldozata lesz az elkövetkező években is a nyolc éves ámokfutásnak.

De az Isten szerelmére! Legalább akik kiemelkedő és sokáig tettek az országért, azokat ne hagyjuk cserben!

Stoffán György

A Magyarok Világszövetsége mindenkor támogatta a székely nép önrendelkezési törekvéseit. Ezért üdvözlöi és támogatja a 2013. március 10-én, Marosvásárhelyen, a Székely Vértanúk szobránál megrendezésre kerülő nagy megmozdulást, és azon képviselői révén részt vesz. A 2013. március 10-i marosvásárhelyi megmozdulást a Magyarok Világszövetsége a székelység sorskérdéseiben dönteni hivatott Székely Nemzetgyűlés összehívása felé vezető út fontos állomásának tartja.

Ebből az alkalomból újraközöljük az **Állásfoglalást** a magát a magyar nemzet elválaszthatatlan részének tekintő székely nép önrendelkezési jogáról, amelyet az I. Székely-Magyar Világtalálkozó fogadott el Szegeden, 2010-ben, a Vértónál, és amely a Magyarok Világszövetsége álláspontját is tükrözi.

Budapest-Kolozsvár, 2013. március 1.

Patrubány Miklós István Ádám,
a Magyarok Világszövetségének elnöke
Drábik János,
az MVSZ Stratégiai Bizottságának elnöke

Állásfoglalás a székely nép önrendelkezési jogáról

Az I. Székely-Magyar Világtalálkozó részvevői Zárónyilatkozatukban megállapították, tudomásul vették és megerősítették, hogy a székelység önálló népként határozza meg magát.

Ahhoz, hogy ne kisebbségként, ne népcsoportként, hanem népként határozza meg magát, a székelységnek több számottevő körülmény erősíti meg jogát:

A székelység rendelkezik saját nyelvvél, amely a magyar nyelv.

A székelység a világ azon kevés népének egyike, amely ősidők óta folyamatosan saját írással, a székely rovásírással rendelkezik.

A székelység önálló és kiforrott jogrenddel rendelkezik, amely a sajátos örökösödési jogtól, a közösségek életét szabályozó jogon keresztül a saját alkotmányig, a Székely Constitutio-ig terjed. Az Európa egyik első számú jogállamának nevezhető Magyar Királyságon belül is, a székelység teljesen önálló, saját jogrend szerint élt, amely az állam jogrendjéhez a Comes Siculorum, a Székelyek grófjának jogintézményén keresztül kapcsolódott.

Az 1509-ben Székelyudvarhelyen elfogadott Székely Constitutio a világot két évszázaddal megelőzve, először foglalta törvénybe a személy sérthetlenségét, mely szerint székely embert, hatályos bírói ítélet híján tilos fogva tartani. Ugyancsak szentesítette Székelyföld területén a szabad kereskedelmet. A székelyek lakta területet, a Székelyföldet jelentős jökörökkel rendelkező székekre bontotta. A székelyek székek szerinti területi-jogi szerveződését a XXI. századi, integrálódó Európa a székiség, azaz a szubsidiaritás elvében élteni tovább.

A székely nép ősnép. Különböző dokumentumaiban a székelység ezredéve szkítának nevezi magát. A szkítákat az ókori görögök is ősnépnek nevezték. A székelység ősiségét elismerte és méltányolta a legújabb kori európai magyar államot megalapító Árpád-ház dinasztia is, amely minden székely embert születésénél fogva nemesnek nyilvánított, a Magyar Királyság egész területén.

A székelység ősidők óta saját maga által folyamatosan és máig többségben lakott területtel rendelkezik. A Székelyföld örök! konferencián több dolgozat egybecsengően vetette fel és bizonyította, hogy a székelység 8000 éve folyamatosan él saját területén, a Kárpát-medencében. A közelmúlt évtizedeiben lezajlott erőszakos román kolonizációs kísérletek ellenére a Székelyföldön – egy Szlovénia nagyságát megközelítő területen – közel egymillió székely él, 86%-os többségben.

A székelység szabad emberek közössége, amely bizonyítottan képes volt önmagát megszervezni, saját életét önkormányzattal működtetni. Az isteni teremtés szándékával egybecsengően cselekszik a székelység, amikor népként fogalmazza meg magát, és amikor megfogalmazza önrendelkezési igényét.

Amint azt az Egyesült Nemzetek Szervezetének több elfogadott dokumentuma is nyilvánítja, a népeket elvitathatatlanul megilleti az önrendelkezési jog.

A székely népnek, mint nemzetközi jogalanyak joga van saját nemzetközi státusát, népfogalmát önállóan definiálni, s ehhez kapcsolódó jogképességét nyilvánítani.

Szeged-Vértó, 2010. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján

Az I. Székely-Magyar Világtalálkozó Zárónyilatkozatának melléklete (A Zárónyilatkozat itt olvasható: <http://www.egipatrona.hu/mvsz/index.php/component/content/article/82-esemenyek/182-zaronyilatkozat>)

MVSZ Sajtószolgálat

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stoffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai.ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda – Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlen tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősek.